

[Alice Hedegaard]

situation på elmarkedet, efter at vi på dette område har underkastet os de EF-regler, som også ifølge Forbrugerrådet rummer oplagte risici for forbrugerne.

Besvarelse (23/11 77):

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Elektricitetsrådet og DEMKO planlægger i øjeblikket en oplysningskampagne over for såvel forbrugere som forhandlere og installatører af elmateriel. Der vil i den forbindelse blive taget kontakt med statens informationskontor, Forbrugerrådet, statens husholdningsråd, El-branchens Fællesråd og en række andre organisationer på elområdet. Det er hensigten at udsende en pjece om de nye kontrolbestemmelser for elmateriel og at søge ændringerne i reglerne omtalt i tv og radio samt i dagblade, ugeblade og tidsskrifter. Ved oplysningskampagnen vil det blive fremhævet, at D-mærkning af elmateriel bibeholdes som en frivillig ordning, og at D-mærket fremdeles indebærer, at materiellet er typegodkendt af DEMKO. Det vil i øvrigt blive fremhævet, at det også under den nye kontrolordning er strafbart at sælge elektrisk materiel, der ikke opfylder sikkerhedskravene i stærkstrømsreglementets konstruktionsforskrifter.

Til *justitsministeren* (16/11 77) af:

Voigt (FP):

»Vil ministeren tage skridt til, at de udstyrsbekendtgørelser i henhold til færdselsloven, som politiet i deres daglige arbejde skal vurdere ud fra, bliver forenklet, således at politiets arbejde med disse sager kan lettes?«

(Spm. nr. 168).

Begrundelse.

Det fremgår af en artikel i tidsskriftet *Dansk Politi* fra den 8. november 1977, skrevet af politiassessor Gudrun Laub, Skive, at der på dette område hersker forvirrende opfattelser.

Gudrun Laub skriver som afslutning på sin artikel – som jeg naturligvis går ud fra at ministeren vil læse – at hvis vi havde enkle og rimelige regler, der blev administreret for-

nuftigt, ville tilværelsen blive lettere, og vi ville få kræfter til at beskæftige os med de rigtige problemer.

Dette er i al sin enkelhed en bøn om, at der sker en forenkling på området. Og det vil jo være en lille og ukompliceret sag for ministerens embedsmænd at forenkles bekendtgørelser – både indholdsmæssigt og ordlydmæssigt – så de bliver fornuftige arbejdsredskaber for politiet.

Besvarelse (23/11 77):

Justitsministeren (Erling Jensen):

I forbindelse med udarbejdelsen af nye udstyrsregler til ikrafttræden samtidig med færdselsloven har justitsministeriet bestræbt sig på at fremstille reglerne på en sådan måde, at de er lettere at anvende i det daglige. Bestemmelserne er først og fremmest blevet opdelt, således at deres form og indhold er afpasset efter, hvem de henvender sig til: trafikanter, myndigheder og branche. Dette har medført, at selve udstyrsbekendtgørelsen, som i særlig grad er rettet mod trafikanterne, er blevet reduceret væsentligt i omfang og stærkt forenklet indholdsmæssigt. Samtidig er de nærmere tekniske regler med interesse for en snævrere kreds samlet på en mere hensigtsmæssig måde i »Detailforskrifter for køretøjer«, der ajourføres hvert år.

Den omhandlede artikel er da også positiv i sin bedømmelse af disse nye regler. Udstyrsbekendtgørelsen betegnes som »enkel, overskuelig og let at arbejde med i det daglige«. Den væsentligste indvending i artiklen er, at udstyrsbekendtgørelsen af 1955 med senere ændringer fortsat er gældende for køretøjer, der er registreret, godkendt eller taget i brug her i landet inden den 1. maj 1977, jfr. udstyrsbekendtgørelsen af 1977 § 46, stk. 3. Dette giver nogle citeringsmæssige vanskeligheder og medfører, at køretøjets alder skal oplyses ved enhver overtrædelse af udstyrsreglerne.

Det ville have været ønskeligt, om man i forbindelse med revisionen af reglerne kunne have ophævet de tidligere bestemmelser. En overgangsordning har imidlertid også tidligere i flere tilfælde været nødvendig ved fastsættelsen af nye udstyrskrav. Man har måttet tage hensyn til, at de eksisterende køretøjer enten ikke kunne opfylde de nye krav – f. eks. kravet om montering af sikkerhedsseler